

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

SAŽETAK PRESUDE

(Isključivo za medije. Nije zvaničan dokument.)

PRETRESNO VEĆE

Hag, 29. novembar 2012.

Sažetak presude u ponovljenom postupku protiv Ramusha Haradinaja, Idriza Balaja i Lahija Brahimaja

U nastavku je sažetak presude koju je danas pročitao sudija Moloto.

Pretno veće danas zaseda kako bi izreklo presudu u postupku koji se vodi protiv trojice optuženih, Ramusha Haradinaja, Idriza Balaja i Lahija Brahimaja.

Za potrebe ove sednice, Veće će ukratko rezimirati svoje zaključke, pri čemu se naglašava da je u pitanju samo sažetak, a da se jedini merodavni prikaz zaključaka Veća i obrazloženja za izvedene zaključke nalazi u pisanoj presudi čiji će primerci biti dostavljeni stranama u postupku po završetku sednice.

Trojica optuženih, Ramush Haradinaj, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj, terete se kao učesnici u udruženom zločinačkom poduhvatu ili, alternativno, po drugim vidovima individualne krivične odgovornosti, za zločine koje su, prema navodima iz optužnice, 1998. godine počinili oni sami ili drugi pripadnici Oslobođilačke vojske Kosova nad kosovskim Srbima, kosovskim Romima/Egipćanima, kosovskim Albancima ili drugim civilima u kompleksu Oslobođilačke vojske Kosova u selu Jablanica, u opštini Đakovica na zapadnom Kosovu. (U daljem obraćanju o Oslobođilačkoj vojsci Kosova govoriću kao o „OVK“.) U optužnici se navode konkretni slučajevi otmice ukupno 16 kosovskih Albanaca, kosovskih Srba, kosovskih Roma i drugih civila, koji su, kako se navodi, bili zatočeni i podvrgnuti mučenju i okrutnom postupanju u kompleksu OVK u Jablanici. Dalje, navodi se da je među pomenutim licima osam lišeno života dok su bili zatočeni OVK. Ti navodi predstavljaju temelj za kršenje zakona i običaja ratovanja po šest tačaka optužnice, i to za okrutno postupanje, mučenje i ubistvo, koji se stavljaju na teret Ramushu Haradinaju i Idrizu Balaju shodno članu 3 Statuta. Lahi Brahimaj se tereti po četiri tačke optužnice.

Ovaj predmet predstavlja delimično ponovno suđenje. Trojica optuženih su se u predmetu Tužilac protiv Haradinaja i drugih, predmet broj IT-04-84 od 4. marta 2005, prvobitno teretili po 16 tačaka optužnice za zločine protiv čovečnosti, a po 19 tačaka za kršenje zakona i običaja ratovanja. Pored toga, Ramush Haradinaj se teretio po dodatnoj tački optužnice za zločine protiv čovečnosti i po dodatnoj tački optužnice za kršenje zakona i običaja ratovanja. Dana 3. aprila 2008. Pretno veće je izreklo oslobađajuću presudu Ramushu Haradinaju i Idrizu Balaju po svim tačkama optužnice, proglasilo je Lahija Brahimaja krivim po dve tačke optužnice, izreklo mu kaznu zatvora od šest godina i oslobađajuću presudu po svim ostalim tačkama optužnice. Tužilaštvo je uložilo žalbu na prvostepenu presudu, navodeći, između ostalog, da je Pretno veće prekršilo pravo Tužilaštva na pravično suđenje time što mu nije odobrilo dodatno vreme da obezbedi iskaze dva ključna svedoka i tražilo je da se suđenje ponovi.

Dana 21. Jula 2010. Žalbeno veće je, uz suprotno mišljenje sudije Robinsona, delimično prihvatilo žalbu Tužilaštva i poništilo odluke Pretnog veća o oslobađajućoj presudi za optužene po nekim tačkama optužnice u vezi sa zločinima koji su, prema navodima iz optužnice, počinjeni u objektu OVK u Jablanici. Žalbeno veće je naložilo da se u odnosu na te tačke optužnice u održi delimično ponovno suđenje. Suđenje je počelo 18. avgusta 2011. Veće je saslušalo iskaze 56 svedoka, uključujući i dvojicu svedoka u vezi s kojima je izdat nalog za ponovno suđenje.

Internet adresa: <http://www.icty.org>

Služba za medije/komunikacije

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. The Netherlands

Tel.: +31-70-512-5343; 512-5356 Fax: +31-70-512-5355

U važećoj optužnici navodi se da je u predmetno vreme Ramush Haradinaj bio komandant Operativne zone OVK Dukadžin na zapadnom Kosovu i da je, kao takav, imao sveukupnu komandu nad snagama OVK u tom području. Za Idriza Balaja se navodi da je bio pripadnik OVK, direktno potčinjen Ramushu Haradinaju, i komandant specijalne jedinice za brze intervencije zvane „Crni orlovi“. Za Lahija Brahimaja se navodi da je bio pripadnik OVK razmješten u Jablanici sve vreme tokom predmetnog perioda i da je bio potčinjen Ramushu Haradinaju. Za Lahija Brahimaja se navodi da je kraće vreme bio na dužnosti zamenika komandanta Operativne zone Dukadžin, a potom i finansijskog direktora Glavnog štaba OVK.

Kada je reč o kršenju zakona i običaja ratovanja za koje se optuženi terete po šest tačaka u optužnici, Veće je utvrdilo sledeće:

Tačka 3:

Dana 13. juna 1998, vojnici OVK oteli su svedoka 6 - kosovskog Albanca katoličke veroispovesti - sa puta između Đakovice i Kline. On je približno šest nedelja ostao zatočen u kompleksu OVK u Jablanici, u kojem su ga u više navrata premlaćivali vojnici OVK, uključujući Nazmija Brahimaja, Lahija Brahimaja i Hamzu Brahimaja. Svjedok 6 je optuživan za šurovanje sa Srbima i za špijuniranje. Dana 25. jula 1998, Nazmi Brahimaj je pustio svedoka 6 na slobodu iz kompleksa OVK u Jablanici. Veće se uverilo da su dokazani navodi o mučenju i okrutnom postupanju prema Svedoku 6. Lahi Brahimaj se ne tereti po ovoj tački optužnice.

Tačka 4:

Dana 13. juna 1998, vojnici OVK su saobraćajnog policajca srpske nacionalnosti, Nenada Remištara, izvukli iz njegovog vozila na putu između Kline i Đakovice. Odven je u kompleks OVK u Jablanici. Tamo su ga žestoko premlatili Nazmi Brahimaj i drugi vojnici OVK. Sutradan, 14. juna 1998, Nenad Remištar je izveden iz prostorije u kompleksu OVK u Jablanici u kojoj su ga držali u zatočeništvu i više ga niko nikada nije video. Njegova sudbina i dalje je nepoznata. Veće se uverilo da su dokazani navodi o mučenju i okrutnom postupanju prema Nenadu Remištaru. Tužilaštvo nije izvelo nikakve dokaze o tome šta se dogodilo sa Nenadom Remištarom pošto je izveden iz prostorije u kompleksu OVK u Jablanici. U datim okolnostima, Veće zaključuje da ubistvo Nenada Remištara nije dokazano.

Krajem juna 1998, u kompleks OVK u Jablanici dovedeni su jedan neidentifikovani muškarac bosanske nacionalnosti i trojica neidentifikovanih muškaraca crnogorske nacionalnosti, koje su vojnici OVK tukli i boli noževima u prisustvu Nazmija Brahimaja i Hamze Brahimaja. Neidentifikovani Bosanac je optužen da je prekinuo snabdevanje strujom. Veće se uverilo da su navodi o okrutnom postupanju prema toj četvorici muškaraca i navodi o mučenju neidentifikovanog Bosanca dokazani. U odsustvu dokaza da je zlostavljanje trojice neidentifikovanih Crnogoraca izvršeno sa namerom kakva predstavlja preduslov za krivično delo mučenja, Veće zaključuje da navodi o mučenju trojice Crnogoraca nisu dokazani.

Tačka 5:

Približno 13. ili 14. jula 1998, kosovski Albanac Skender Kuçi doveden je u prtljažniku svog automobila u kompleks OVK u Jablanici i zatočen u jednoj prostoriji u kompleksu OVK. Vojnici OVK - uključujući Nazmija Brahimaja i Hamzu Brahimaja, a u prisustvu Lahija Brahimaja - po dolasku su ga tukli, kako u dvorištu, tako i u prostoriji u kojoj je bio zatočen. Sutradan, tj. približno 14. ili 15. jula 1998, u kompleks OVK u Jablanici doveden je Pal Krasniqi, kosovski Albanac katoličke veroispovesti koji je 10. jula

1998. otišao od kuće u Peći sa namerom da stupi u redove OVK. Zatvoren je u istu prostoriju u kojoj se nalazio Skender Kući. Nekoliko sati kasnije, Lahi Brahimaj je u kompleks OVK u Jablanici doveo svedoka 3, kosovskog Albanca, koga su zatvorili u istu prostoriju kao i Skendera Kućija i Pala Krasniqija. Svu trojicu su u kompleksu OVK u Jablanici u više navrata podvrgavali premlaćivanju. Jedan svedok je na ovaj način opisao stanje u kojem su se usled batinanja nalazili Skender Kući i Pal Krasniqi, citiramo: „Nikad nisam video nikoga u gore m stanju. Viđao sam mrtve ljude, poginule tokom rata. Ali, nikada ranije nisam video ljude dovedene u takvo stanje. U jako, jako loše stanje,“ kraj citata. Za vreme batinanja, Pala Krasniqija su optuživali da je špijun, a Skendera Kućija da ima mnogo novaca. Lahi Brahimaj je najpre ispitivao svedoka 3, a potom je rekao dvema ženama da na svedoku 3 vežbaju udaranje pendrekom. Veće se uvjerilo da su navodi o mučenju i okrutnom postupanju prema Skenderu Kućiju, Palu Krasniqiju i svedoku 3 dokazani. Lahi Brahimaj se ne tereti po ovoj tački optužnice.

Približno 15. ili 16. jula 1998, na dan svog neuspešnog pokušaja bekstva iz kompleksa OVK u Jablanici, Skender Kući je žestoko premlaćen, a potom je odveden u bolnicu u kojoj je preminuo. Veće se uverilo da su smrt Skendera Kućija prouzrokovale (komplikacije od) ozleđa koje su mu nanete tokom batinanja u objektu OVK u Jablanici. Navodi o ubistvu Skendera Kućija su dokazani.

Pal Krasniqi je u objektu OVK u Jablanici u više navrata bio podvrgavan žestokim batinanjima. Svedok 6 ga je u objektu OVK u Jablanici poslednji put video 25. jula 1998. Njegov leš pronađen je u septembru 1998. kod kanala na Radonjićkom jezeru sa strelnim ranama glave, trupa i gornjih udova. Tužilaštvo nije izvelo dokaze o okolnostima u kojima je umro. U datoj situaciji, Veće ne može da zaključi van razumne sumnje da su navodi o ubistvu Pala Krasniqija dokazani.

Tačka 6:

Dan po napadu srpskih snaga na selo Grabanica 19. maja 1998, ili približno tog datuma, vojnici OVK su silom odveli Naseru Liku i Fadila Fazlijua iz jedne kuće u Žabelju. Tokom tog događaja, vojnici OVK su Fadila Fazlijua i Naseru Liku nazivali „izdajnicima“. Vojnici OVK su u Žabelju tukli i šutirali Naseru Liku i Fadila Fazlijua. Veće se uverilo da su dokazani navodi o mučenju i okrutnom postupanju prema Naseru Liki i Fadilu Fazliju kada je reč o njihovom nasilnom odvođenju iz Žabelja.

Shodno tome, Veće se uverilo da su dokazane tačke optužnice 3, 4 i 5, kao i nasilno odvođenje Naseru Like i Fadila Fazlijua iz Žabelja koje su izvršili vojnici OVK, prema navodima iz tačke optužnice 6.

U tački 1, optuženi se terete za ubistvo, mučenje i okrutno postupanje prema Ivanu Zariću, kosovskom Srbinu, i Agronu Berishi i Burimu Bejti, kosovskim Romima/Egipćanima. Dokazima je utvrđeno da su ta trojica muškaraca 17. ili 18. maja 1998 otišli iz sela Dolac konjskom zapregom i zaputili se prema mlinu u selu Grabanica, gde su nameravali da samelju vreću kukuruza. U Grabanicu su stigli istoga dana. Posle tog dana, rodbina ih više nikada nije videla. Tužilaštvo je saslušalo dva svedoka kako bi dokazalo svoje navode o događajima koji su se odigrali pošto je rodbina poslednji put videla Ivana Zarića, Agrona Berishu i Burima Bejtu. Jedan od dvojice svedoka dao je iskaz u kojem se nagoveštava da su trojica muškaraca zlostavljani u objektu OVK u Jablanici i lišeni života, a da su sva trojica optuženih učestvovali u zlostavljanju i lišavanju žrtava života. Drugi svedok je u svom iskazu nagovestio su Idriz Balaj i Lahi Brahimaj učestvovali u zlostavljanju, uključujući i zlostavljanje ove tri žrtve. Prvi svedok je više puta menjao svoju priču, i to u materijalnom smislu reči. U više navrata je sam sebi protivrečio, a njegov iskaz stoji u protivrečnosti i sa ostalim dokaznim materijalima u postupku. Iskaz drugog svedoka odlikovao se znatnim nedoslednostima i protivrečnostima. Veće se nije

uverilo u to da je iskaz ijednog od ova dva svedoka pouzdan. Iz razloga koji se celovito izlažu u pisanoj presudi, Veće smatra da tačka 1 optužnice nije dokazana.

U tački 2, optuženi se terete za ubistvo i okrutno postupanje prema dvojici Roma/Egipćana, Ukë Rexhepaju i njegovom zetu Nesretu Alijaju iz sela Grabanica. Dokazima je utvrđeno da su 20. maja 1998. Ukë Rexhepaja i Nesreta Alijaja na putu između Grabanice i Dolova zaustavili muškarci obučeni u tamnozelenu maskirnu odeću, koji su govorili albanski. Ti ljudi su vezali ruke Ukë Rexhepaju i Nesertu Alijaju, stavili im poveze preko očiju i ugurali ih u automobil koji se odvezao u nepoznatom pravcu. Tužilaštvo nije izvelo nikakve neposredne dokaze o tome šta se dogodilo sa Ukë Rexhepajem i Nesretom Alijajem pošto su oteti na putu između Grabanice i Dolova. Tužilaštvo je pokušalo da se osloni na iskaz jednog svedoka koji je saslušan u drugom suđenju, pri čemu pomenuti svedok nije bio podvrgnut unakrsnom ispitivanju u vezi sa relevantnim delom svog iskaza u kojem se pominju zet i tast romske nacionalnosti čiji je identitet nepoznat, a koji su bili prisutni u kompleksu OVK u Jablanici. Iz razloga koji se celovito izlažu u pisanoj presudi, Veće smatra da navodi iz tačke 2 optužnice nisu dokazani.

Tačka 6 sadrži dalje navode o zlostavljanju kosovskog Albanca Namera Like u kompleksu OVK u Jablanici. Tužilaštvo je saslušalo samo jednog svedoka kako bi potkrepilo ove navode iz optužnice; u pitanju je jedan od dvojice svedoka koji su saslušavani u vezi sa navodima iz tačke 1 optužnice. Veće se nije uverilo u pouzdanost ovog svedoka. Konkretno, Veće se nije uverilo da je svedok zaista bio prisutan u kompleksu OVK u Jablanici u relevantno vreme i da je zaista video događaje o kojima je svedočio. Veće je steklo nedvosmislen utisak da svedok možda prepričava nešto što je prethodno čuo od drugih. Iz razloga koji se celovito izlažu u pisanoj presudi, Veće smatra da navodi o mučenju i okrutnom postupanju prema Naseru Liki u kompleksu OVK u Jablanici, za koje se optuženi terete u tački 6 optužnice, nisu dokazani.

19. Ključni navodi u važećoj optužnici odnose se na postojanje udruženog zločinačkog poduhvata (u daljem obraćanju "UZP") koji je, kako se navodi, imao za zajednički cilj da se uspostavi potpuna kontrola OVK nad operativnom zonom Dukadžin putem protivpravnog uklanjanja i maltretiranja civila kosovskih Srba, putem maltretiranja civila kosovskih Albanaca i kosovskih Roma/Egipćana, kao i drugih civila koji su saradivali ili se smatralo da saraduju sa srpskim snagama ili na neki drugi način ne podržavaju OVK. Dati UZP je, kako se navodi, postojao približno od marta meseca 1998. pa najmanje do kraja septembra 1998. godine.

Tužilaštvo nije izvelo nikakve neposredne dokaze kojima bi potvrdilo navode da su utvrđena krivična dela počinjena u sklopu UZP-a u kojem su učestvovala trojica optuženih. Veće je razmotrilo posredne dokaze koje je Tužilaštvo predložilo za usvajanje u spis radi dokazivanja navoda o UZP-u. Ti dokazi obuhvataju saopštenja za javnost Glavnog štaba OVK, objavljena u medijima, a u kojima se navode informacije o napadima ili "merama" koje je OVK preduzimala protiv lica koja saraduju sa srpskim vlastima. Veće smatra da su informacije sadržane u pomenutim saopštenjima možda preuveličavane ili menjane u propagandne svrhe; informacije su često neodređene i ne sadrže pojedinosti koje bi ukazivale na vreme i mesto događaja, identitet počinioca, identitet žrtava ili njihov status civila ili vojnih lica. Pored toga, Veću su predloženi dokazi o postojanju raznih spiskova sa imenima, za koje Tužilaštvo tvrdi da su bili, citiramo, "crne liste OVK, sa spiskom pojedinaca za koje se sumnjalo da nisu lojalni OVK, da su simpatizeri opozicionog DSK-a, ili da su radili za srpske vlasti", kraj citata. U spisu predmeta postoji samo jedan takav spisak, u rukom pisanim beleškama sa jednog sastanka, pod naslovom, citiram, "lica koja se traže /ili nestala lica?/", kraj citata, čija svrha nije utvrđena na osnovu postojećih dokaza. Prema zaključku Veća, dokazi u vezi sa ovim spiskovima koji su predloženi za usvajanje u spis ne potkrepljuju zaključak da je postojao UZP sa zajedničkim zločinačkim ciljem, kako se to navodi u optužnici.

Shodno relevantnim odredbama u pravilniku vojne policije OVK, vojna policija OVK imala je zadatak da, citiramo, "istraži i otkrije, ... sva lica koja na bilo koji način saraduju sa neprijateljem", kraj citata, kao i da, citiramo, "preduzima mere protiv svih koji rade protiv Oslobođilačke vojske Kosova", kraj citata. S obzirom na dokaze o aktivnostima vojne policije OVK na terenu, Veće je zaključilo da odredbe u ovom pravilniku ne idu u prilog navodima o postojanju UZP-a.

Nezavisno od događaja koji su se odigrali u kompleksu OVK u Jablanici, Veće smatra da su dokazani sledeći slučajevi u kojima su vojnici OVK zlostavljali civile na teritoriji operativne zone Dukadin: zlostavljanje Mijata Stojanovića, Dragoslava Stojanovića i Veselina Stijovića 18. aprila 1998. na porodičnom imanju Stojanovića i u kući Smajla Haradinaja u Glođanima koje su počili vojnici OVK, između ostalih Zeqir Nimonaj, Daut Haradinaj i Besnik Haradinaj; zlostavljanje Novaka Stijovića i Staniše Radoševića koje su 22. aprila 1998. počinili vojnici OVK u Glođanima, kao i premlaćivanje albanskog prevodioca iz jednog tima PMEZ-a, koga je 11. avgusta 1998. u Glođanima pretukao Idriz Balaj. Imajući u vidu konkretne okolnosti u svakom od ovih slučajeva, a posebno događaje koji su prethodili zlostavljanju žrtava i usledili posle toga, kao i puštanje žrtava na slobodu ubrzo posle navedenih događaja, Veće je zaključilo da nijedan od ovih slučajeva ne ukazuje na postojanje obrasca ili plana koji bi podrazumevao zlostavljanje civila, kako se to navodi u optužnici. Na primer, posle jednog od navedenih incidenata, jedan vojnik OVK se izvinio žrtvama, a incident je pripisao ekstremističkim grupama unutar OVK koje nije bilo moguće kontrolisati.

Veće je zaključilo da su Jah Bushati, svedok 6, Nenad Remištar, jedna nepoznata osoba bosanske nacionalnosti, tri nepoznata muškarca crnogorske nacionalnosti, Pal Krasniqi, Skender Kući i svedok 3 bili zatočeni u kompleksu OVK u Jablanici, gde su ih vojnici OVK više puta premlaćivali. Veće je zaključilo da su u ovim premlaćivanjima, izuzev u slučaju Jaha Bushatija, između ostalih učestvovali Nazmi Brahimaj, Hamza Brahimaj, Naser Brahimaj i Lahi Brahimaj. Žrtve su, sa izuzetkom Jaha Bushatija i trojice Crngoraca, bile optužene da špijuniraju za Srbe, ili da šuruju sa Srbima, ili da su povezane sa srpskim snagama. Ovakav zaključak Veća mogao bi da navede na pomisao da su Nazmi Brahimaj, Hamza Brahimaj, Naser Brahimaj, Lahi Brahimaj i drugi vojnici OVK koji su se nalazili u kompleksu OVK u Jablanici možda imali zajednički plan da zatoče i zlostavljaju pojedina lica za koja su verovali da saraduju sa srpskim snagama ili da ne podržavaju OVK. Optuženi se za takav zajednički plan ne terete u važećoj optužnici, pa pomenuto pitanje izlazi iz okvira pretresa u ovom predmetu. Međutim, Veće napominje da, čak i kada bi se dokazalo postojanje jednog takvog zajedničkog plana, a to nije zaključak koji je Veće izvelo, u dokazima nema ničega što bi ukazivalo na to da su Ramush Haradinaj ili Idriz Balaj bili uključeni u ma kakav zajednički plan ove vrste. Naprotiv, dokazi pokazuju da je Ramush Haradinaj, kada je saznao za zatočenje i zlostavljanje Skendera Kućija, otišao u Jablanicu da sa Nazmijem Brahimajem razgovara o puštanju na slobodu Skendera Kućija i da mu je tom prilikom rekao, citiramo, "tako nešto ne bi trebalo da se ponovi, jer to šteti našoj stvari", kraj citata. Kada su svedoka 3 doveli pred Ramusha Haradinaja, pošto je prethodno pobeo iz Jablanice pa ga je Lahi Brahimaj potom uhapsio, Ramush Haradinaj je svedoku 3 ponudio hranu i smeštaj i pustio ga da ode kod svoje rodbine. Tužilaštvo nije izvelo nikakve verodostojne dokaze kojima bi se utvrdilo da je Ramush Haradinaj uopšte znao za krivična dela koja su počinjena u kompleksu OVK u Jablanici. U dokazima koje je Veće usvojilo u spis ne pominje se da je Idriz Balaj bio prisutan u kompleksu OVK u Jablanici niti da je imao saznanja o pomenutim krivičnim delima.

Pošto je razmotrilo sve posredno izvedene dokaze koji su predočeni radi dokazivanja postojanja UZP-a prema navodima iz optužnice, Veće je zaključilo da nisu dokazani navodi o zajedničkom cilju UZP-a. Shodno tome, Ramush Haradinaj i Idriz Balaj nisu krivično odgovorni za učestvovanje u UZP-u, a u vezi sa krivičnim delima za koja se terete u tačkama optužnice 3, 4, 5, i 6. Lahi Brahimaj nije krivično odgovoran za

učestvovanje u UZP-u, a u vezi sa krivičnim delima za koja se tereti u tačkama optužnice 4 i 6.

Ramush Haradinaj se alternativno tereti da je naredio, podsticao ili pomagao i podržavao činjenje krivičnih dela opisanih u tački 6 optužnice. Veće je zaključilo da krivična dela za koja se optuženi tereti po ovoj tački optužnice nisu dokazana, izuzev prisilnog odvođenja Nasera Like i Fadila Fazliju iz Žabelja koje su izvršili vojnici OVK. Nema dokaza koji bi naveli na zaključak, a kamoli dokazali van razumne sumnje, da je Ramush Haradinaj podsticao ili naredio vojnicima OVK koji su prisilno odveli Nasera Liku i Fadila Fazliju iz Žabelja da počine ta dela, niti da je pomagao i podržavao to krivično delo.

Idriz Balaj i Lahi Brahimaj alternativno se terete da su počinili, planirali ili pomagali i podržavali činjenje krivičnih dela opisanih u tački 6 optužnice. Veće je zaključilo da krivična dela za koja se terete u ovoj tački optužnice nisu dokazana, izuzev prisilnog odvođenja Nasera Like i Fadila Fazliju iz Žabelja koje su izvršili vojnici OVK. Tužilaštvo nije izvelo nikakve dokaze koji bi potkrepili navode da su Idriz Balaj i Lahi Brahimaj počinili, planirali ili pomagali i podržavali izvršenje ovog krivičnog dela. Shodno tome, Idriz Balaj i Lahi Brahimaj nisu ni u kom pogledu krivično odgovorni za krivična dela za koja se terete u tački 6 optužnice, uključujući i one vidove odgovornosti za koje se alternativno terete.

Ramush Haradinaj:

Molim vas, ustanite.

Veće je zaključilo da NISTE KRIVI ni po jednoj tački optužnice. Veće nalaže da budete oslobođeni iz Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija čim se obave sve neophodne formalnosti, osim ako tamo niste pritvoreni na osnovu nekog drugog važećeg naloga o pritvoru.

Možete da sednete.

Idriz Balaj:

Molim vas, ustanite.

Veće je zaključilo da NISTE KRIVI ni po jednoj tački optužnice. Veće nalaže da budete oslobođeni iz Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija čim se obave sve neophodne formalnosti, osim ako tamo niste pritvoreni na osnovu nekog drugog važećeg naloga o pritvoru.

Možete da sednete.

Lahi Brahimaj:

Molim vas, ustanite.

Veće je zaključilo da NISTE KRIVI ni po jednoj tački optužnice. Veće nalaže da budete oslobođeni iz Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija čim se obave sve neophodne formalnosti, osim ako tamo niste pritvoreni na osnovu nekog drugog važećeg naloga o pritvoru.

Možete da sednete.

Ovim se pretres završava.

Veće sada prekida sa radom.
